

Oecumenisch Meditatief Avondgebed 27 november 2024

Thema: Oergrond

Voorganger: Hans Kerklaan

[Aanhef \(blz. 12\): Wees hier aanwezig](#)

Inleiding naar aanleiding van een tekst van Marga Haas bij Genesis 12:1

'Ga uit je land, uit je familie, uit het huis van je vader naar het land dat ik je wijzen zal.' Zo roept God Abram om op weg te gaan.

Natuurlijk. Je kunt het begrijpen als: ga naar het land Kanaän. Het beloofde land. Een stuk grond ergens op aarde. Daarheen moet Abram op reis.

Maar wijzen? 'Het land dat ik je wijzen zal'? Dat staat er niet. God zegt: 'Ga naar het land dat ik je zal laten zien.'

[Lied nr. 76: Les beatitudes](#)

[Lied nr. 8: Nunc dimittus](#)

Op weg

Het beloofde land is niet een stuk grond. Vlag erop, hek eromheen en klaar. Nee, het beloofde land is dat wat God ons wil laten zien. Ieder mens wordt gelijk Abram geroepen om op weg te gaan. De mens wordt uitgenodigd om op weg te gaan, geleid, gelokt, geroepen om gaandeweg steeds meer te zien wie zij of hij is. Om gaandeweg ook in de ander te ontdekken wie de mens ten diepste is. Om in zichzelf God zelf te ontdekken. Om met Meester Eckhart te spreken: de oergrond ontdekken waaruit alles is ontstaan, waaruit alles voortvloeit. Het leven zelf, dat zich een vorm zoekt in jou, in mij, in ieder schepsel en al het geschapene.

[Lied nr. 143: Mijn ziel kom op adem](#)

Oergrond

Ja, God roept je op weg naar een land dat hij je zal laten zien. Het is de grond, de oergrond van je bestaan. De grond die mij draagt. De bodem onder mijn bestaan, waarin ik wortel. De grond waarop ik kan leven en opgroeien en bloeien en vrucht dragen. De grond waaruit ik ben voortgekomen en waarop ik terugval als ik verwelk. Zo. God is de grond onder mijn voeten, die mij draagt en voedt en opvangt als ik val. En als ik breder kijk zie ik dat alles uit dezelfde oergrond voortkomt en met elkaar verbonden is. Langzaam maar zeker gaan onze ogen open voor de eeuwigheid, de liefde, het leven, God – het beloofde land zelf, waarin alles met alles één is. Ik kan me veilig en vredig voelen nu ik dat heb ontdekt.

[Lied nr. 135:](#) [Voici Dieu](#)

Bijbeltekst uit Genesis 12,1.

‘Ga uit je land, uit je familie, uit het huis van je vader naar het land dat ik je zal laten zien.’

[Lied nr. 150:](#) [Be Still](#)

Stilte

Voorbeden met als [acclamatie nr. 32: Gospodi pomilui](#)

- God ik wil dankbaar zijn om het steunen van elkaar. Van de week was ik op de familiedag van Nynkes familie. Er zijn in de afgelopen jaren drie broers overleden. Het was heel druk, veel neven en nichten ook. De sfeer was apart, was levendig, kwetsbaar en warm en heel open. Het voelde alsof wij als familie een soort oproep, onbewust, gevoeld hadden om te komen en daar naast elkaar te gaan staan om dit verlies te kunnen verwerken. Wij gingen weg in vrede.

Laat ons zingend bidden...

- God, wij worden geroepen om te gaan, voorwaarts of naar welke richting dan ook. Wij weten niet wat en hoe ons nog te wachten staat in de komende tijd. Laat ons vertrouwen op datgene wat oergrond wordt genoemd. Dat u ons nooit laat vallen maar dat u er altijd zal zijn.

Laat ons zingend bidden...

Onze Vader

[Lied nr. 69:](#) [Verheug U Maagd](#)

Slottekst Het openingsgedicht (1925)

*Verder word ik gedreven,
een onbekend land binnen.*

*De grond wordt harder,
de lucht meer prikkelend koud.*

*Aangeraakt door de wind
vanuit mijn onbekende doel
trillen de snaren
in verwachting.*

*Aldoor vragend
zal ik aangekomen zijn,
waar het leven wegklinkt -
een heldere eenvoudige toon
in de stilte.*

Dag Hammarskjöld

[Lied nr. 144:](#) [Herre visa mi vägen](#)

[Opruimlied nr. 10:](#) [Als alles duister is](#)